

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka v právní věci

žalobce **F. B.**
proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně**
 sídlem Moravské nám. 1/1, 602 00 Brno

za účasti: **Město Moravské Budějovice**
 sídlem náměstí Míru 31, 676 02 Moravské Budějovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 10. 2023, č. j. ZKI BR-O-39/731/2023-14

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a průběh správního řízení

1. Krajský soud v Brně (dále jen „soud“) obdržel dne 27. 12. 2023 žalobu proti výše označenému rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Vysočinu, Katastrálního pracoviště Moravské Budějovice (dále jen

„katastrální úřad“), ze dne 11. 7. 2023, č. j. OR-46/2023-741, jímž nevyhověl nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu k. ú. M. B., týkající se evidovaných výměr parcel č. XA, XB, XC a obnovení původních hranic těchto pozemků v terénu, evidence vlastnického práva k pozemkům p. č. XD, XE, XF, XG a evidovaného druhu pozemku u pozemků p. č. XE, XF a XG, neboť dle něj nejde o chybu v katastrálním operátu podle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (dále jen „katastrální zákon“).

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě žalobce navrhuje, aby krajský soud napadení rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu s obsahem správního spisu a odvoláním. Žalobce popisuje historii evidence pozemků. Důvody k podání opakovaných návrhů na opravu chyby jsou: Od roku 1987 není žalobci jako dědici potvrzeno nabytí dědictví k pozemkům, které zesnulý otec prokazatelně vlastnil; doposud nebyly obnoveny původní hranice pozemků p. č. XA, XB, XC.
3. Důkazy ve správním spisu a v odvolání dokazují, že Střediskem Geodezie Třebíč (dále jen „SG Třebíč“) byla porušena povinnost, že správní orgán může jen to, co zákon povoluje, a činit to, co přikazuje. SG Třebíč realizovalo změnu v evidenci nemovitosti u majetku rodičů bez vědomí a souhlasu rodičů žalobce. Žalobce v archivu SG Třebíč nenašel protokol (s podpisy rodičů) jako důkaz, že změna v evidenci nemovitostí byla provedena s vědomím rodičů tak, jak to vyžadovaly tehdy účinné zákony (§ 3 a § 22 zákona č. 71/1967 Sb., správní řád a § 4 zákona č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí). Napadené rozhodnutí nepřihlíží k námitkám a důkazům ve správním spise a odvolání, které dokazují, že v 60. letech rodiče zemědělské pozemky p. č. XH, XCH, XF a p. č. XG zakoupili a žalobce je stále využívá. Nebyl zjištěn dokument dokazující, že rodiče užívali pozemky jako nájemníci či neoprávněně. Obsah napadeného rozhodnutí je důkazem, že neexistuje takový písemný důkaz. Město Moravské Budějovice požaduje po žalobci zaplacení nájemného za užívání pozemků. Důkazy dokazují nezákonný správní akt provedený SG Třebíč v roce 1987.
4. Město Moravské Budějovice podalo na žalobce žalobu o zaplacení 5 770 Kč s příslušenstvím (vedenou u Okresního soudu Třebíč pod sp. zn. 18 C 58/2022). Žalobce požaduje nápravu po právním nástupci SG Třebíč. Bylo porušeno právo zesnulých rodičů zaručené čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“).

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve věci zpochybnění hranic a výměr p. č. XA, XB a XC a vlastnictví k pozemkům p. č. XG, XF, XD, XE bylo již rozhodováno. Samostatně bylo rozhodováno v řízení pro p. č. XA, XB a XC. Nebyly naplněny podmínky pro opravu chyby podle ustanovení § 36 odst. 1 katastrálního zákona. Nelze souhlasit s tím, že zápis obnovy operátu novým mapováním byl proveden bez potřebné listiny. Z šetření KÚ je zřejmé, že pozemky byly historicky evidovány jako majetek Městské obce Moravské Budějovice. Zápis podle návrhu Města Moravské Budějovice ze dne 24. 11. 1995 byl oprávněný. Geometrické určení nemovitosti p. č. XA, XB a XC je zobrazeno v souladu s podklady. Vlastnictví k pozemkům p. č. XG, XF, XD, XE je zapsáno v souladu s listinami založenými ve sbírce listin na vlastníka Město Moravské Budějovice. Žalobcem nebyla

předložena žádná právní listina, na jejímž podkladě by byl KÚ povinen evidované vlastnické právo změnit.

IV. Replika žalobce

6. Nad rámec žaloby žalobce uvádí následující. Žalovaný ve vyjádření opět nepřihlédl k důkazům, které dokazují, že žalobce je oprávněným vlastníkem. Žalobce své právo vlastnit majetek opírá o čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) a požaduje nápravu podle čl. 13 Úmluvy. Žalobce nelze zbavit práva užívat majetek nabytý děděním postupem správního

úřadu, který provedl změnu v evidenci nemovitostí na návrh Města Moravské Budějovice v roce 1995. Byl porušen čl. 6 Úmluvy. Důkazy dokazují porušení mezinárodních úmluv o lidských právech týkajících se ochrany vlastnického práva žalobce.

V. Ústní jednání

7. Při ústním jednání dne 16. 12. 2025 žalobce setrval na svých dosavadních stanoviscích k věci. Žalovaný se jednání nezúčastnil, svoji nepřítomnost omluvil. Osoba zúčastněná na řízení se jednání taktéž nezúčastnila. Soud konstatoval, že o stejném předmětu řízení již dříve rozhodoval v řízeních vedených pod sp. zn. 29 A 75/2015 a 29 A 149/2015. Nejvyšší správní soud vedl řízení o kasačních stížnostech proti těmto rozhodnutím pod sp. zn. 10 As 225/2017 a 5 As 311/2017.

VI. Posouzení věci soudem

8. Krajský soud v Brně přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí katastrálního úřadu včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
9. V nyní projednávané věci je stěžejní otázkou, zda měl katastrální úřad na návrh žalobce provést opravu chyby v katastrálním operátu.
10. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona platí, že „[n]a písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.“
11. Dle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky platí, že „[ch]ybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely katastrální úřad opraví na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.“
12. Dle § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky platí, že „[ch]ybné geometrické a polohové určení, které vzniklo nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, nejde-li o případy podle odstavce 2, opraví katastrální úřad na základě a) výsledku zeměměřických činností, který je využíván pro vyznačení příslušného předmětu polohopisu do katastrální mapy,

a b) písemného prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna.“

13. Soud předně považuje za důležité uvést, že žalobní námitky se v mnohém neliší od námitek uplatněných žalobcem v odvolání. Jak Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) setrvale judikuje, v žalobě je třeba odlišovat uplatněné žalobní námitky a jednotlivé dílčí argumenty na jejich podporu. Správní soud má povinnost vypořádat se přezkoumatelným způsobem se všemi uplatněnými žalobními námitkami, což ale neznamená, že musí nutně reagovat na každý dílčí argument či tvrzení žalobce (viz rozsudek ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 As 79/2012-54). Odkáže-li soud v případě shody mezi svým názorem a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí na toto odůvodnění, jde o běžnou a možnou praxi, neboť není smyslem soudního přezkumu opakovat již dříve vyřčené (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS).
14. Ze spisového materiálu vyplývá, že žalobce podal dne 3. 2. 2023 „Opakovaný návrh na opravu chyby v katastrálním operátu“ týkající se úbytku v součtu výměr pozemků p. č. XA, XB a XC – 164 m² (souhrnně též „skupina parcel 1“) a dále požadovaný zápis vlastnictví k pozemkům p. č. XG, XF, XD a XE (souhrnně též „skupina parcel 2“), současně ve vlastnictví Města Moravské Budějovice. Katastrální úřad nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu k. ú. M. B. nevyhověl, neboť se dle něj o chybu v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona nejedná. Žalobce posléze podal odvolání, které bylo žalovaným zamítnuto.
15. Jak uvádí odborná literatura i judikatura správních soudů, oprava chyby v katastrálním operátu slouží zejména k odstranění rozporu mezi stavem zápisů v katastrálním operátu a obsahem listin, jež byly podkladem pro jejich zápis, založených ve sbírce listin katastrálního úřadu. Při opravě chybného údaje nemůže katastrální úřad fakticky právo nalézat, tedy posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky (srov. Barešová, Eva; et al. Katastrální zákon: Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2015, nebo rozsudky NSS ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, a ze dne ze dne 31. 7. 2013, č. j. 7 As 90/2012-65).
16. Cestou podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona lze opravit pouze takový chybný údaj katastru, který vznikl některým ze zákonem stanovených způsobů, tj. mimo jiné zřejmým omylem při vedení a obnově katastru. Zřejmým omylem při vedení katastru lze rozumět takový omyl, který je naprosto evidentní již při povrchním zkoumání (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 3. 2013, č. j. 7 As 187/2012-31). Při zápisu do katastru nemovitostí mohou v zásadě vznikat dva typy nesouladů – technický a právní. Technický nesoulad spočívá v technické chybě, jež vznikla při provádění zápisu do katastru nemovitostí – zapsaný stav neodpovídá podkladům, na jejichž základě byl proveden. Právní nesoulad naopak spočívá ve sporu o to, zda podklady, na základě kterých byl zápis do katastru proveden, odpovídají skutkové a právní realitě. Z uvedeného vyplývá, že opravou zřejmého omylu lze řešit toliko nesoulad technický, čemuž odpovídá i judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-27), a nesoulad, na kterém panuje mezi vlastníky všech dotčených pozemků shoda (viz rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008-134). Právní nesoulad je pak možné řešit postupem dle § 1028 zákona č. 89/2012 Sb., občanský

zákoník, ve znění pozdějších předpisů, případně žalobou na určení vlastnictví; tedy u civilních soudů, nikoliv cestou opravy chyby v katastrálním operátu. Omyl je charakteristický tím, že je v něm obsažen lidský činitel a jako omyl tedy není možné posuzovat objektivní skutečnosti, které způsobují nesoulad katastru se skutečným stavem (viz rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103).

17. Chyba v katastrálním operátu může být opravena pouze tehdy, pokud vznikla zákonem stanoveným způsobem, buď zřejmým omylem při vedení a obnově katastru nebo nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem. Jde tedy o rozhodování, jehož účelem je zajištění pořádku ve veřejné evidenci, a nikoliv o rozhodování, kterým by mohlo být zasahováno do vlastnických práv k nemovitostem. Případným provedením opravy chyby v katastru tedy nelze měnit právní vztahy k nemovitostem, jelikož rozhodnutí v řízení o opravě chyby má pouze evidenční účinky a nemůže zasahovat do soukromoprávních vztahů.
18. Žalovaný ve svém rozhodnutí upozornil na skutečnost, že oprava stran skupiny parcel 1 byla řešena v řízení o opravě sp. zn. OR-158/2014-741 a oprava stran skupiny parcel 2 byla předmětem řízení o opravě sp. zn. OR-32/2015-741. Společně pak byly opravy týkající se obou skupin parcel již předmětem řízení o námitce proti obnovenému katastrálnímu operátu přepracováním v k. ú. M. B. vedeného pod sp. zn. OR-222/2004-741. Ke všem rozhodnutím byly podány následně žaloby ke zdejšímu soudu a posléze i kasační stížnosti k Nejvyššímu správnímu soudu, se kterými žalobce neuspěl.
19. Pro lepší přehlednost a orientaci se zdejší soud nejprve vyjádří k jednotlivým skupinám parcel.

Skupina parcel 1

20. Stran skupiny parcel 1 katastrální úřad uvedl, že ke změnám výměr p. č. XA, XB a XC v k. ú. M. B. došlo v rámci vyhotovení Základní mapy velkého měřítka (dále též „ZMVM“) v roce 1987, a to vyhlášením platnosti obnoveného operátu evidence nemovitostí (dále též „EN“) Krajskou geodetickou a kartografickou správou pro Jihomoravský kraj v Brně ke dni 1. 10. 1987. Hranice předmětných pozemků byly v rámci vyhotovení ZMVM vyšetřeny, nově zaměřeny a z vypočtených souřadnic lomových bodů příslušných parcel v souřadnicovém systému Jednotné trigonometrické sítě katastrální (S-JTSK) byly určeny nové výměry parcel. Dosavadní operát EN pozbyl dnem 30. 9. 1987 platnosti. Dnem 1. 1. 1993 se operáty EN považují za katastrální operát (dle ust. § 29 zákona č. 344/1992 Sb.). V roce 2004 byla v k. ú. M. B. dokončena obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací a převodu analogové mapy do digitální podoby. Vzhledem ke skutečnosti, že výměra vychází z geometrického určení nemovitosti, přezkoumal katastrální úřad, zda jsou pozemky p. č. XA, XB a XC v platné katastrální mapě zobrazeny v souladu s výsledky obnovy operátu EN, jejíž platnost byla vyhlášena dnem 1. 10. 1987. Katastrální úřad porovnal souřadnice všech lomových bodů předmětných parcel uvedené v elaborátu obnovy operátu EN se souřadnicemi dle platné katastrální mapy a zjistil, že tyto souřadnice jsou naprosto totožné.
21. Žalovaný se ve svém rozhodnutí zabýval tím, zda při obnově katastrálního operátu přepracováním v roce 2004 v k. ú. M. B. nedošlo k pochybení při zobrazení pozemků

parcelní č. XA, XB a XC ve vlastnictví žalobce do nově vyhotovené digitální katastrální mapy, současně s tím, že výměra parcel vychází z geometrického určení nemovitosti.

22. Žalovaný se dále vyjádřil k převodu mapy do digitální podoby. Uvedl, že spis katastrálního úřadu obsahuje kontrolní výpočty výměr dotčených parcel, u kterých žalovaný provedl kontrolu a nezjistil žádné pochybení. Výměra parcely je odvozena od geometrického určení nemovitostí, tj. od tvaru a rozměru pozemku do zobrazovací roviny mapy – (§ 2 písm. e) a g) katastrálního zákona). Nebyly zjištěny žádné nesrovnalosti v současně platné katastrální mapě a jejich výměr. Žalovaný se dále vyjádřil k procesu mapování v 80. letech 20. století. Na podkladě náčrtů o místním šetření se tehdy provedlo zaměření lomových bodů hranic pozemků, které bylo zaznamenáno do zápisníků podrobného měření, a z nich byly následně vypočteny souřadnice jednotlivých bodů. Poté byl proveden předpis kresby jednotlivých parcel, výpočet jejich výměr, byla vyhotovena nová mapa v souřadnicovém systému S-JTSK a byl vyhotoven nový soubor popisných informací tehdejší evidence nemovitostí.
23. Ke zpochybnění procesu zjišťování hranic pozemků pak soud uvádí, že geometrické určení nemovitostí a výměry pozemků p. č. XA, XB a XC byly do katastrálního operátu zavedeny na podkladě platných listin. Těmito, jak správně uvedl žalovaný, byly výsledky obnovy operátu evidence nemovitostí novým mapováním s platností vyhlášenou po námitkovém řízení ke dni 5. 10. 1987. Po vyhlášení platnosti se stal původní operát neplatným. Do tehdejší EN bylo zavedeno jak nové geometrické určení, tak nové výměry parcel vypočtené ze souřadnic lomových bodů hranic. Lze tak souhlasit se žalovaným, že proto není možné do současného katastrálního operátu zavádět původní výměry parcel před obnovou v roce 1987. Údaj o výměře parcely není závazným údajem pro právní úkony týkající se nemovitostí vedených v katastru.
24. S ohledem na uvedené nelze mít za to, že by skutkový stav, jenž vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, byl v rozporu se správním spisem a odvoláním. Žalovaný se k historii pozemků, jakož i dřívějším neúspěšným řízením žalobce, vyjádřil dostatečně.
25. Namítané výměry zjevně nejsou chybou v platném katastrálním operátu. Jsou v souladu s výsledky měření daných pozemků v 80. letech 20. století; vnitřní konzistence katastrálního operátu je

zachována. Správní orgány tudíž neměly co opravovat. Nejde-li o výjimku (zřejmý omyl dle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky), o niž v daném případě nejde, lze chybné geometrické a polohové určení parcely opravit pouze na základě dvou nezbytných podkladů: výsledku zeměměřické činnosti a písemného souhlasu vlastníků, že hranice jsou nesporné. Takové podklady žalobce nedoložil.

Skupina parcel 2

26. Stran skupiny parcel 2 je v napadeném rozhodnutí uvedeno následující. Pozemky p. č. XD a XE byly původně evidovány jako pozemek zjednodušené evidence p. č. PK 2741, vlastník Městská obec Moravské Budějovice. Pozemek p. č. XF vznikl dle identifikace parcel podle PK a EN (založeno v dokumentaci pod pol. v. z. 1033/84) z pozemku ZE p. č. PK XI. Vlastník opět Městská obec Moravské Budějovice. Pozemek p. č. XG vznikl podle pozemkové knihy a evidence nemovitostí (založeno v dokumentaci pod pol. v. z. 112/75) z pozemku zjednodušené evidence p. č. PK XJ, který byl v pozemkové knize zapsán v Seznamu II. jako veřejný statek. V současné době je jako vlastník pozemků p. č. XD, XE, XF a XG, na základě zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České

republiky do vlastnictví obcí (dále jen „zákon č. 172/1991“), evidováno Město Moravské Budějovice. Jiné listiny, které by dokládaly přechod vlastnického práva k daným nemovitostem, nebyly v dokumentaci katastrálního úřadu nalezeny.

27. Stran druhu pozemku katastrální úřad uvedl, že u pozemku p. č. XE je ve „Výkazu změn“ z r. 1984 uveden kód 14, což je ostatní plocha. Pozemky p. č. XF a XG vznikly zápisem GP na zaměření silnice z roku 1969, č. zakázky 761-0010-9-0630, kde ve výkazu výměr nového stavu je u pozemků p. č. XF a XG uveden druh pozemku „cesta“. V listině, kterou byla provedena změna zápisu vlastnického práva na Město Moravské Budějovice, je u pozemků p. č. XE, XF a XG uveden druh pozemku ostatní plocha. Z uvedeného vyplývá, že katastrální úřad eviduje druh pozemku u předmětných parcel v souladu s listinami, které má uloženy ve své dokumentaci.
28. Žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že katastrální úřad popsal historický vývoj zápisu pozemků p. č. XD, XE, XF a XG jak v pozemkovém katastru, tak i následných evidencí nemovitostí a katastrálním operátu a s tímto se ztotožnil. Uvedl, že do vlastnictví Města Moravské Budějovice byly pozemky zapsány na podkladě návrhu na zápis nemovitých věcí z vlastnictví ČR do vlastnictví Města Moravské Budějovice dle zákona č. 172/91. Zápis byl proveden ke dni 8. 1. 1996 pod položkou výkazu změn 10/96. Historickou příslušnost k majetku ČR převáděných pozemků bylo nutné vždy prokázat příslušnými dokumenty (zápisy v pozemkových knihách, atp.). Z šetření, které provedl katastrální úřad v operátech pozemkové knihy, je zcela zřejmé, že pozemky byly již historicky evidovány jako majetek Městské obce Moravské Budějovice v knih. vložkách č. 437 a 1347 a dále v Seznamu II. Veřejný statek. Není tedy pochyb o tom, že zápis podle návrhu Města Moravské Budějovice ze dne 24. 11. 1995 byl oprávněný.
29. Stran požadované změny druhu pozemků p. č. XE, XF a XG žalovaný uvedl, že tuto může zapsat katastrální úřad pouze na základě ohlášení vlastníka pozemku doloženého příslušnými listinami. Jelikož žalobce není vlastníkem ani jiným oprávněným, nelze jeho žádosti vyhovět. S tímto závěrem žalovaného se soud zcela ztotožňuje.
30. Pokud, s ohledem na uvedené, žalobce požaduje zápis dotčených pozemků do vlastnictví jeho nebo jeho zesnulých rodičů, soud souhlasí se žalovaným, že tento způsob není možný. Jak žalovaný správně konstatoval, pokud se dotyčná osoba domáhá zápisu u katastrálního úřadu, je předpokladem, že listinou prokazující její vlastnictví disponuje. Avšak kromě nepodložených tvrzení žalobce tento nepředložil jediný důkaz o tom, že jeho zesnulí rodiče předmětné pozemky vlastnili. Takovým důkazem nedisponuje ani katastrální úřad.
31. V nynějším řízení soud nepřezkoumává ani nemůže přezkoumat správnost postupu SG Třebíč. Námitky směřující proti postupu tohoto orgánu tak nejsou v tomto řízení relevantní, neboť se v nynějším řízení jedná o návrh na opravu chyby v katastrálním operátu podaný dne 3. 2. 2023. S ohledem na to nelze ani přisvědčit žádosti žalobce o nápravu po právním zástupci SG Třebíč.
32. Krajský soud se tak neztotožnil s námitkou žalobce, že by skutkový stav, jenž vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, byl v rozporu se správním spisem a odvoláním. Žalovaný se k historii pozemků, městu Moravské Budějovice jako vlastníku dotčených pozemků, jakož i dřívějším neúspěšným řízením žalobce, vyjádřil dostatečně.
33. Soud žalobcem namítané porušení čl. 1 Dodatkového protokolu k Úmluvě, čl. 11 odst. 1 Listiny, čl. 6 ani čl. 13 Úmluvy neshledal. Soud se neztotožnil s námitkou, že důkazy

v soudním spise nasvědčují porušení mezinárodních úmluv o lidských právech stran ochrany vlastnického práva. Žalobce nebyl zbaven práva užívat majetek nabytý děděním postupem správního úřadu, neboť tento dostatečně zjistil a prokázal, že skutečným vlastníkem předmětných pozemků byla Česká republika, a posléze Město Moravské Budějovice. Nedošlo k žádnému nezákonnému zásahu ve formě odebrání půdy a vlastnictví k ní, jak se žalobce domnívá.

34. Žalobce se domáhal opravy chyby, přestože katastrální operát v předmětné části žádné chyby nevykazoval (naopak, evidence je vnitřně souladná) a sám žalobce žádné jiné listiny (ohledně vlastnictví) nepředložil. Za daných podmínek nemohl být návrh na opravu chyby v katastrálním operátu úspěšný. Jak uvedl již v předchozím řízení Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 12. 2018, č. j. 5 As 311/2017-57: „*kromě nepodložených tvrzení stěžovatele nic nesvědčí o tom, že jeho zesnulí rodiče dotčené pozemky někdy vlastnili. Stěžovatel se neustále domáhá kupních smluv na uvedené pozemky, které však příslušné správní orgány neevidují a ani sám stěžovatel je nedoložil.*“ Již několikrát v předchozích řízeních zdejší soud žalobce upozornil na skutečnost, že podstatou jeho námitek je spor o vlastnické právo k předmětným nemovitostem. Tento typ sporu ovšem nenáleží do kompetence katastrálnímu úřadu ani krajskému soudu ve správním soudnictví cestou opravy chyby v katastrálním operátu, ale náleží do kompetence soudu v občanském soudním řízení.
35. Soud neshledal dále důvodnou námitku žalobce uvedenou v replice, že by došlo k porušení čl. 11 odst. 1 Listiny a byl by tak nutný postup dle čl. 13 Úmluvy. Žalobce nebyl zbaven svého práva vlastnit majetek a čl. 6 Úmluvy nebyl porušen. Soud dospěl k závěru, že nedošlo k porušení mezinárodních závazků či základních lidských práv. Nedošlo k žádnému nezákonnému zásahu ve formě odebrání půdy a vlastnictví k ní, jak se žalobce domnívá. Pokud pak žalobce namítá, že žalovaný ve vyjádření nepřihlédl k důkazům, soud k tomu uvádí, že vyjádření k žalobě není rozhodnutím ve smyslu správního řádu, a proto v něm žalovaný nemá povinnost vypořádat námitky žalobce.
36. Jak bylo již výše uvedeno, z judikatury NSS vyplývá, že katastrální úřad je povinen opravit pouze takové údaje, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu – musí existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin (viz již zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 166/2015-27). V daném případě se o zřejmý omyl nejedná. V nynějším řízení nedošlo k technické chybě (technickému nesouladu). Takové listiny, které by prokazovaly rozpor mezi údaji, však žalobce nepředložil. Nelze proto přisvědčit námitkám žalobce stran pochybení správních orgánů. Z tohoto rozsudku dále vyplývá, že katastrální úřad nemůže vybočit ze své evidenční role. Katastrální úřad v řízení o opravě chyby katastru může provádět pouze základní jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin, ale nemůže řešit sporné otázky. Právě o takovou spornou otázku jde, pokud není shoda mezi vlastníky sousedících pozemků o výměře jednotlivých pozemků či otázka vlastnictví jednotlivých pozemků.
37. Jelikož má oprava chyby v katastrálním operátu toliko evidenční charakter, nemohlo být ve vztahu ke zde řešeným pozemkům ze strany žalovaného rozhodnuto jinak, než že odvolání zamítl. Soud lidsky chápe nepříjemnost nastalé situace, avšak řízení o opravě chyby v katastrálním operátu nemohlo vést k žalobcem požadovanému výsledku.
38. Katastrální úřad vychází toliko z listin, které mu byly předloženy. Pro evidovaný stav má katastrální úřad podklady. Jak již zdejší soud upozornil žalobce v dřívějších rozsudcích 29 A 75/2015-68 a 29 A 149/2015-69, pokud žalobce trvá na tom, aby byl evidovaný stav jiný,

musí katastrálnímu úřadu předložit podklady nové, které správnost těch dosavadních vyvrátí. Takovými podklady může být např. nové zaměření parcel spolu se souhlasem vlastníků o nespornosti hranic, či pravomocné rozhodnutí civilního soudu o určení vlastnického práva.

39. Zdejší soud dospěl k závěru, že v nynějším řízení se nejedná o chybu v katastrálním operátu. Napadené rozhodnutí netrpí vadami namítanými v žalobě a závěry žalovaného jsou dostatečně podepřeny podklady správního spisu.

VII. Závěr a náklady řízení

40. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
41. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
42. Osobě zúčastněné na řízení soud neuložil žádné povinnosti, a proto jí náhradu nákladů řízení nepřiznal (§60 odst. 5 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 16. prosince 2025

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu

